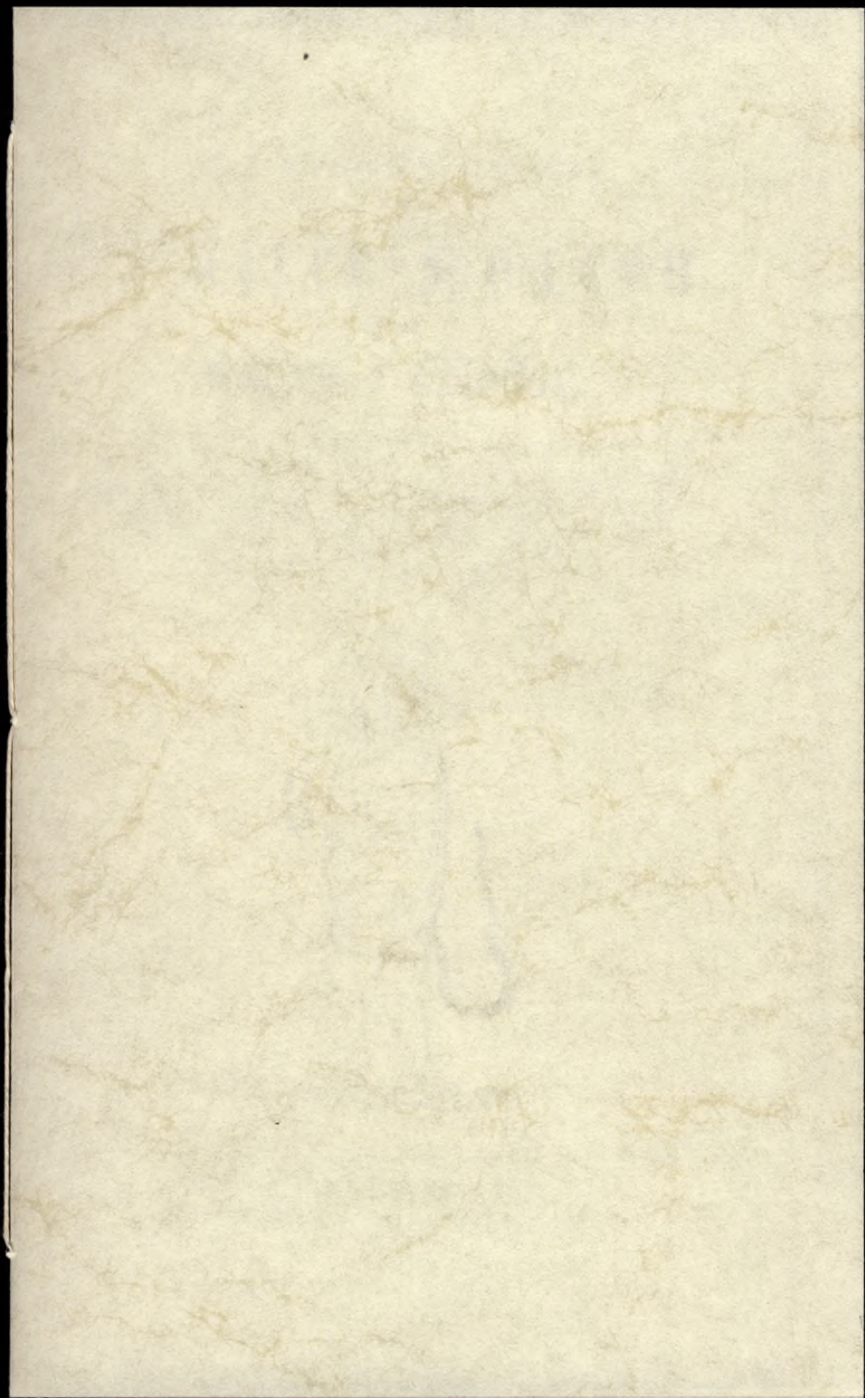
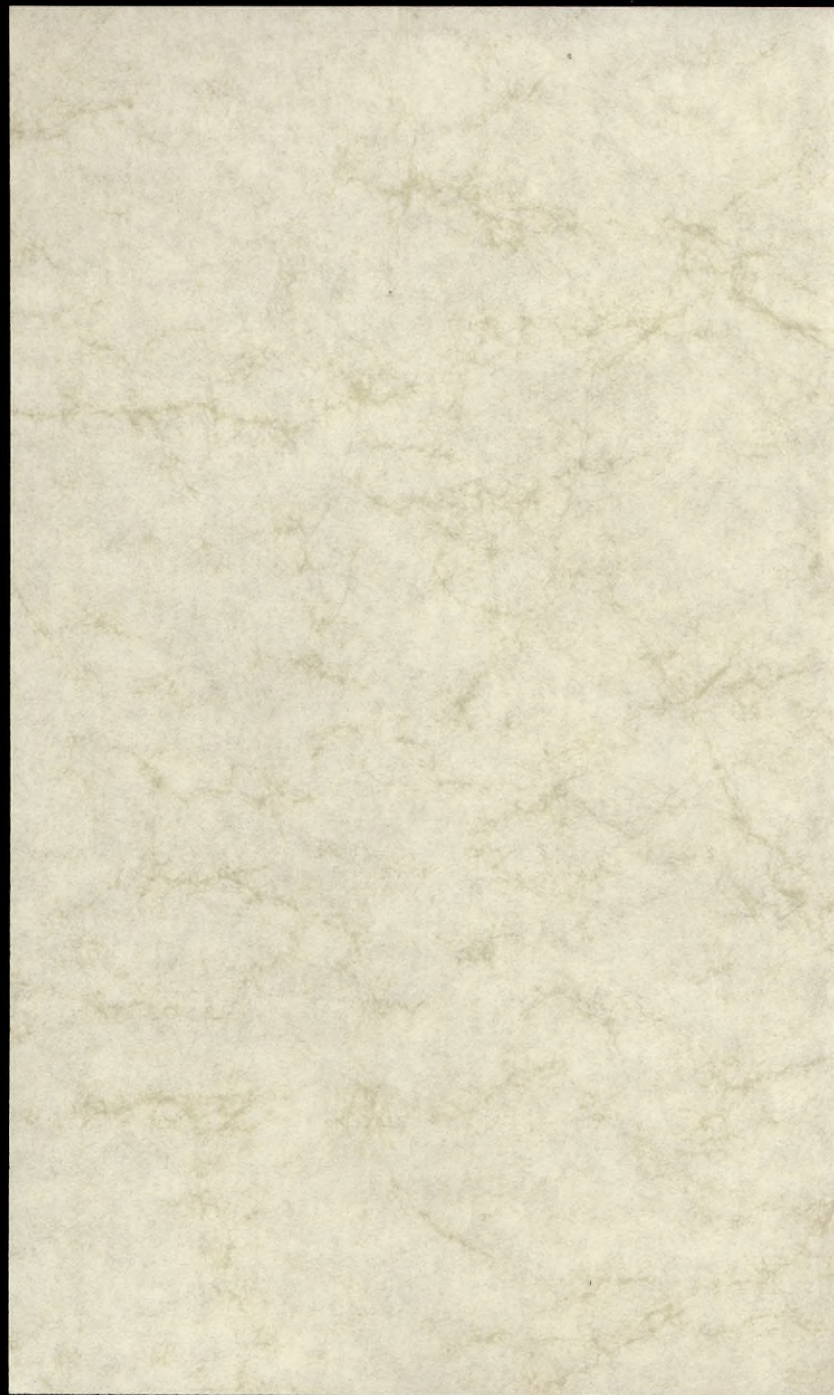

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

En öfvermåttan rolig Saga,

*En, till
10.
Faktia.*

om

Måster-Katten

Eller

Katten i Stöflar.

Denna Katten förtjenar med all rätt namn af
Måster-Katten, ty igenom sina många listiga kon-
ster och grey, öddade han en ganska rik Hese och dera
igenom bringade en fattig Wäbinare-Son, till
Konungens Mäg, och sig sjelf till en
flor Herre wid Hofwet.

STOCKHOLM, 1823.

Trykt i Ecksteinska Boktryckeriet.

En Målnare lemnade till sina tre Barn
icke större Arf, än sin Qwarn, sin Åsna och
sin Katt. Arfskiftet war således snart af-
gjordt; hwarcken Notarie eller Advokat, till-
kallades; de hade snart uppåtit den lilla
qwarlåtenskapen. Den äldste Sonen fick
Qwarnen, den andre Åsnan och den yngste
Katten. Denne sidste war otröstlig deröfwer,
att han fått den länsta Lotten: Mine Brö-
der, sade han, kunna hederligen föda sig af
sina Arfs Lotter tillhoppa; Men jag, sedan jag
uppåtit min Katt, och gjort mig en Muss af
hans Skinn, jag måste då dö af hunger.
Katten, som hörde honom så tala för sig self,
men låtsade sig icke höra det, sade till honom
med en allvarsam och myndig ton: oroa Er
intet, min Herre, gif mig allenast en Säck,
och låt göra mig ett par Stöflar, med hvil-
ka jag kan gå helskinnad igenom törnestigarne;
så skall Ni få se, att Ni är intet så wanlot-
tad som Ni tror. Kattens Husbonde trodde
sig wäl icke kunna mycket lita deruppå; Men
efter han sett honom göra så många lustiga

Krumsprång för att taga Rottor och Möß, såsom när han upphängde sig med fötterne, eller gömde sig i Mjöllet, för att synas död, wille han dock ej mistrosta om hjelp af honom i nödfall. När Ratten fått hwad han begärdt, stöflade han sig hurtigt, satte Säcken fylld med Kli och Agnar om halsen, fattade med framfötterna Säcksändrena, och gick bort till en Jordkula, hwarest sig uppehöll en stor myckenhet af Kaniner. Där utsträckte han sig såsom död, i förmodan att någon ung Kanin, (som ännu föga kände denna werldens rånker,) skulle krypa in i hans Säck och äta af hans läckemat. Knappt hade han lagt sig, förrän han wann sin önskan: en ung nåsvis Kanin smög sig in i hans Säck, Måster. Ratten drog till sändrena, grep och drap honom utan barmhertighet. Glad gick han med detta rof genast till Konungen, och begärte få förråde. Man lät honom stiga upp till Hans Maj:ts rum; han steg in, gjorde en djup bugning för Konungen, och sade: Jag har här en Kanin, som Herr Marquis af Carabas (så behagade han kalla sin Herre) befallt mig att å hans wagnar frambära. Hålsa din Herre, swarade Konungen, att jag tackar honom, och att han gjort mig ett synnerligt nöje. En annan gång gick Ratten och gömde sig uti en Sades Åker, lade sin Säck öppen, och sedan två Rapphöns krupit in, drog han till sändrena och fångade dem bågge. Han frambar och dem till Konungen,

såsom han gjort med Raninen. Konungen emottog ock lika Nådigt de bägge Rapphönsen, och gaf honom Driicks-peningar. Ratten fortsfor sålunda 2 till 3 månader bortåt, att tid efter annan bära till Konungen Bildbråd af sin Herres Jagt. En dag då han fick höra, att Konungen skulle spatsera ut wid stranden med sin dotter, den vackraste Prinsessa i werlben, sade han till sin Herre: Om Ni will följa mitt råd, är Eder lycka snart gjord; Ni behöfwer allenast gå ut och bada Er i Floden, på ett ställe, sem jag will visa Er, och sedan låta mig söra för resten. Marquis af Carabas gjorde såsom hans Katt tillstyrkte honom, utan att fråga hwartill det skulle tjena. Under det han badade sig, kom Konungen der förbi, och Ratten började ropa med full hals, hjälp! hjälp! Herr Marquis af Carabas håller på att drunkna. Wid detta anskri satte Konungen hufvudet ut genom Wagnsdörren, och då han igenkände Ratten, som så många gånger burit till honom Bildbråd, befalte han sine wakthafwande att skynda sig till att hjälpa Herr Marquis af Carabas. Medan man uppdrog den fattige Marquisen utur Floden, gick Ratten fram till wagnen och sade till Konungen, att under det hans Herre badade sig, hade Rådsware bortragit hans Kläder, ehuru han ropat om hjälp af all sin kraft (den skälmske Ratten hade gömt dem under en stor sten). Konungen befalte kraft, att en af des vackraste Klädningar

skulle framstallas för Herr Marquis af Ca-
 rabas. Konungen visade honom tusende höf-
 ligheter; och såsom de wackra Kläderne, hvil-
 ka man nyss gifwit honom, upphöjde hans be-
 hagliga utseende (ty han war utom des en
 wacker och wälskapad person) want han ock
 Prinsekans tycke; ja, Marquis af Carabas
 hade icke förr fastat på henne två eller tre
 mycket wördsamma blickar, som woro blanda-
 de med någon ömhet, förrän hon blef dödligt
 kär i honom. Konungen wille då, att han
 skulle göra dem sällskap afwen i Wagnen. Kat-
 ten, glad att se sitt uppsåt således till en bör-
 jan winna en lycklig fullbordan, gick framåt:
 och då han mötte Bänder, som sloao af gräs-
 set på en ång, sade han till dem: Godt folk,
 jag will säga Er som en wän, att om I icke
 swaren Konungen, i fall han frågar, hwilken
 ången tillhör, att den tillhör Herr Marquis
 af Carabas, så blifwa ni alle sönderhuggne så
 små som hacködt. Konungen frågade werkli-
 gen Slätterkarlarne, hwilken den ången till-
 hörde, som de slogo. Den tillhör Herr Mar-
 quis af Carabas, swarades af dem enhälligt;
 ty Kattens hotelse hade skrämt dem. Ni ha-
 der en wacker Egendom, sade Konungen till
 Marquis af Carabas. Ja, swarade Mar-
 quisen: Eders Maj:t tackes sielf se att den ån-
 gen gifwer ärligen en ynnig affastning. Wä-
 ster, Katten som gick allt jemt framför, träs-
 sade sedan Spördemån, och sade jemwät till
 dem: Godt folk, jag will säga Er, som en

män, om ni icke sägen att alle desse åkrar till-
 höra Marquis af Carabas, blifwa ni alle sönder-
 derhuggne så små som käht och grynn. Kon-
 ungen, som for der förbi en liten stund efter-
 år, wille weta hwilken ägde de åkrar han säg;
 de tillhöra Marquis af Carabas, swarade
 Skördemännen; och Konungen glädde sig af-
 wen deråt med Marquisen. Katten som gick
 framför Carosen, sade således det samma till
 alla dem han mötte; och Konungen häpnade
 öfwer Herr Marquis af Carabas stora Egen-
 dom. Mäster-Katten kom ändtligen till et
 wackert Slott, som ägdes af en Kefe eller
 Jätte, den rikaste man någonsin sett; ty alla
 de ågor, som Konungen öfwerfarit, tillhöde
 detta Slott. Katten hade gjordt sig under-
 råttad om denne Kefe, hwilken han war och
 hwad han kunde göra, begärte nu så tala wid
 honom, förberande att han icke kunnat se sig
 så nära hans Slott, utan att tillika hafwa
 äran att få betyga honom sin wördnad. Ke-
 sen emottog honom höfligt, som en Kefe kan
 göra, och lät honom hwila. Man har för-
 säkrat mig, sade Katten, att Ni har den gåf-
 wan att omskapa Er i alla slags djur; att Ni
 till exempel, kan omskapa Er till ett Lejon, en
 Elefant; Det är sant, swarade Kesen wre-
 sigt; och för att bewisa Er det, så skall Ni
 få se mig straxt blifwa Lejon. Katten blef så
 färskräckt, när han fick se ett Lejon framför
 sig, att han straxt skyndade sig upp på tak-
 rännorna, och det ej utan stor möda och far-

lighet för deß stöflars skul, hwilka intet dugde
 att gå på tegelsten med. Resen öfvergaf
 snart denna skapelsen; Katten steg ned och
 tillstod han varit rädd. Man har widare
 försäkrat mig sade Katten, änskönt jag icke
 kan tro det, att Ni också förmår antaga det
 minsta djurs skapnad, till exempel, att omka-
 pa Er till en liten Råtta; jag bekänner, att
 jag anser alle detta för omöjligt. Omöjligt!
 inföll Resen; det skall ni få se: I det samma
 förwandlade han sig till en Råtta, som lopp
 på golfwet. Straxt sprang Katten fram,
 nappade i och uppåt henne. Inmedertid föll
 det Konungen in, som under förbiresan fick se
 detta wackra Rese-Slott, att wilja gå derin
 och bese det. När Katten fick höra wagnars
 bullrande på Windbryggan, lopp han Kon-
 ungen till mötes och sade: Eders Majt! war
 wälkommen i detta Marquis af Carabas Slott!
 Hwad! Herr Marquis, ropade Konungen,
 hör detta Slott Er också till; Intet kan wa-
 ra wackrare än denne Gård och deß äbyggnad,
 låt oss ock bese det inuti. Marquisen gaf
 Prinsessan handen; Konungen gick först, och de
 andre följde efter uti ett stort rum, hwarest
 de funno tillredd en prägtig måltid, som Res-
 sen lätit anställa för sina wänner, hwilka den
 dagen skulle besökt honom, men icke torde,
 sedan de fått weta att Konungen war der.
 Konungen, intagen af Herr Marquis af Ca-
 rabas goda egenheter, äfwen som hans Dot-
 ter, war ganska låt i honom, och sedan han

sett hans stora egendom, sade han till honom efter några glas: Det skall komma an på Er Herr Marquis af Carabas, om Ni vill blifwa min Wäg. Marquisen gjorde stor buqning, antog det ärofulla tillbudet, och fick Prinsessan samma dag till ägta. Hwarefter gjordes ett ganska stort Bröllop, som warade ungefärligen lika länge som Sisslas Barnsöl; och den listiga Ratten blef Marschall i Herr Marquis af Carabas Hof. Måster Ratten tog sedan aldrig någon Rätta, utan för att roa sig med den.

Sedo=Lära.

Ehuru stor och får den förmån synas må,
 Allt Sonen efter Far ett digert arf kan få:
 Dock gagnar Ungdom mer en slitig wettighet,
 En allt hwad man i skänk och arf dem gifwa wet.

Säljas i Björnståhls Bokhandel i Stockholm.

1001850906

